

него и той ще донесе съ себе-си само срамъ тѣ на несполука та си. Четири вѣка робство и Богъ ще остави свой тѣ избранникъ, когато е приближилъ денъ тѣ на прѣсъда та му! . . . Петъ години Балкански държи въ страхъ и трепетъ тирани ти и Божия та ръка ще го напусне, когато е така близу до цѣль та на свои ти трудове! . . .

(Чуе се шумъ въ градина та).

Олга, (като се услушва.)

Не чуешъ ли, мале? . . . Шумоли се въ градина та . . . Човѣшки стѣпки . . . Кой се промѣква по това врѣме въ градина та? . . .

(Неда отива до врата та. Въ това врѣме Илю се испръчва на прагъ тѣ и я спира).

ЯВЛЕНИЕ II.

Олга, Неда, Илю.

(Неда и Олга искатъ да викатъ.)

Илю.

Бесполезно е. Не смущавайте напраздно заспали ти. Не съмъ дошълъ за да направя нѣкому зло.

Олга.

Човѣче, кой си ти? Што трѣсишь? Какво намѣрение те докарва въ жилиште то на двѣ беззащитни жени?

Илю.

Злодѣйци ти се промѣкватъ нощѣ въ хорски ти жилишта, нѣ не бойте се, вий нѣмате работа съ злодѣйци.

Олга.

Нѣ, кой си ти?

Илю.

Госпожице, дошълъ съмъ да прося гостоприемство . . . Трима злочести и изморени пътници искатъ да си отпочинатъ у васъ.

Олга.

Кои са тѣ? Твои ти думи са така тайнствени . . .